

P

La Teatrul „Toma Caragiu” Ploiești, proiect repertorial

„Autori clasici în lecturi moderne”

DON JUAN

Mitul lui Don Juan, voluptuos și pervers, creație a geniului spaniol, apărut din înseși profunzimele secolului XVI, care se alimenta încă din armonia Renașterii, ne prezintă nouă celor de azi un tânăr andaluz frumos și foarte senzual, însuși prototipul libertinului. Don Juan ca un seducător înăscut, iar gesturile nu erau mai puțin expresive decât vorbele sale.

Montarea are în principal calitatea de a ilustra admirabil, dincolo de lectura esențială și modernă a regizorului, modul în care Bocsárdi László conduce spre performanță trupa ploieșteană și actorii invitați (Marius Stănescu și Pálffy Tibor). Tema morții este motivul central al spectacolului, dar, așa cum spune criticul Ludmila Patlanjoglu: „nimic macabru și funebru în această reprezentație de cameră, elaborată cu rigoare și rafinament, atemporală și, în același timp, o fabulă cu tâlc pentru ziua de azi”.

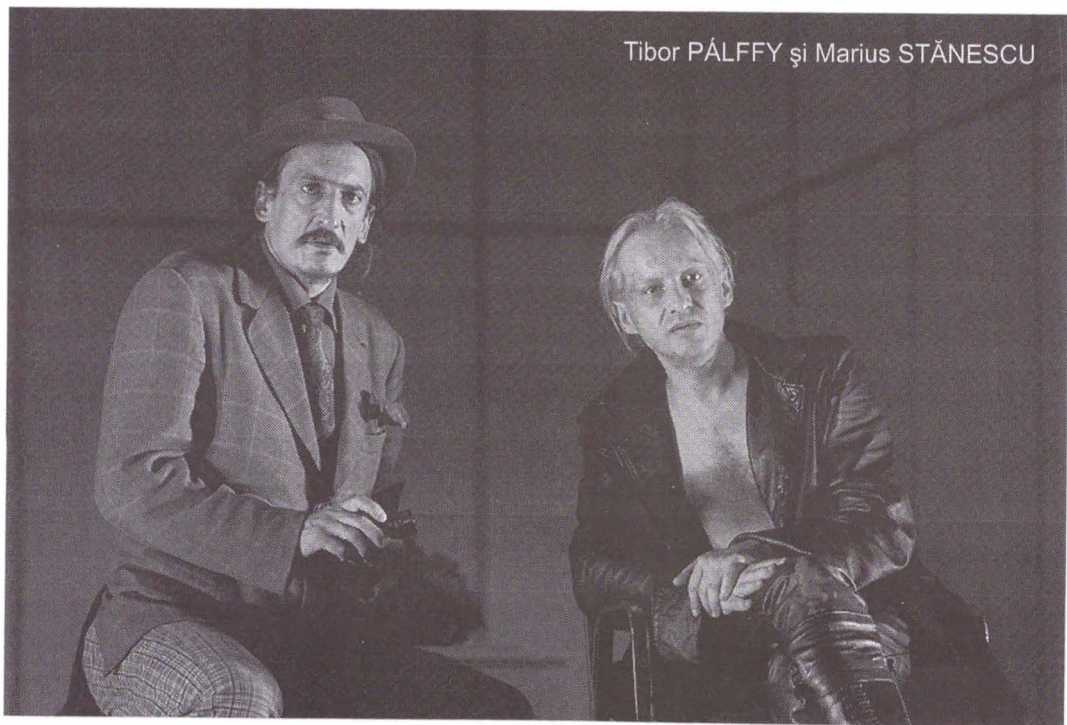
Creatorul spectacolului este nominalizat la Gala UNITER 2008 , la categoria *Cel mai bun regizor*.

DON JUAN de Molière, traducerea și adaptarea Alice Georgescu. Regia artistică: Bocsárdi László. Decoruri: Bartha József. Costume: Judith Dobre-Kotay. Muzica originală: Könczei Árpád; Design lumini: Bánay Tamás. Mișcare scenică: Fatma Mohamed. Cu: Marius Stănescu (*Don Juan*), Pálffy Tibor (*Sganarelle*), Oxana Moravec (*Elvira*), Niculae Urs (*Don Luis*), Mihai Calotă (*Don Carlos*), Dragoș Câmpan (*Don Alonso*), Ada Simioncă (*Charlotte*), Elena Popa (*Mathurine*), Tudor Smoleanu (*Pierrot*), Ilie Gâlea (*Dimanche*), Ioan Coman (*Un cerșetor*), Adrian Ancuța (*Guzman*), Alin Teglaș (*Spectrul*), Roxana Ivanciu, Lorena Ciubotaru, Florica Dinicu, Cristina Moldoveanu, Otilia Pătrascu, Izabela Iacupovici (*6 femei*). Data premierei: 26.06. 2007.

Oxana MORAVEC și Marius STĂNESCU

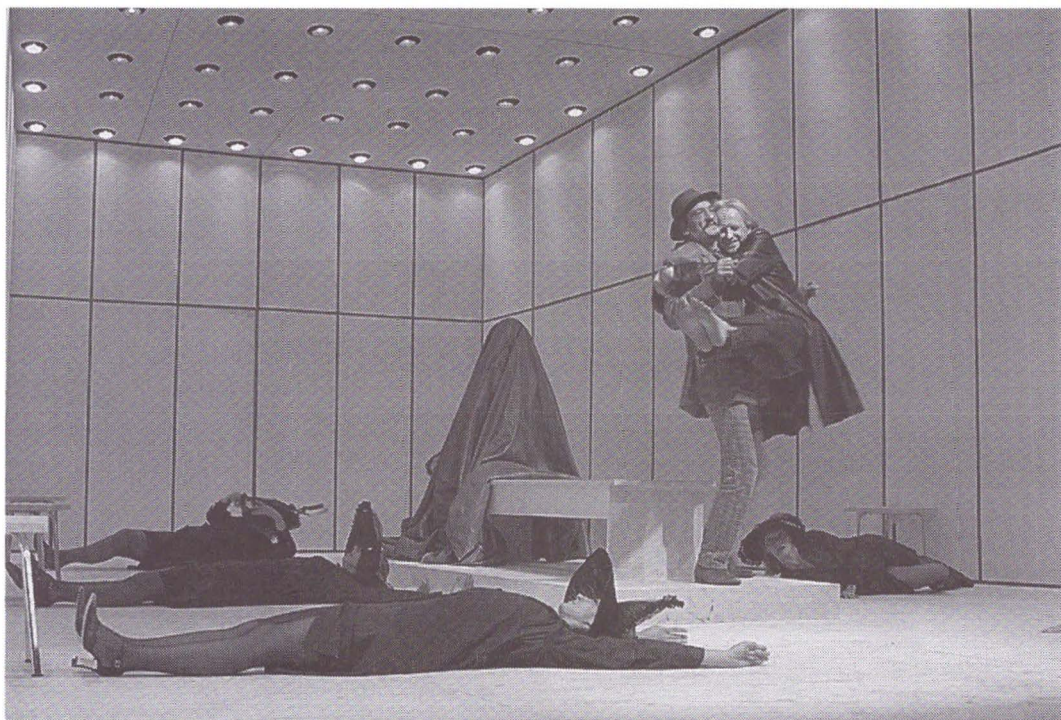

Tibor PÁLFFY și Marius STĂNESCU

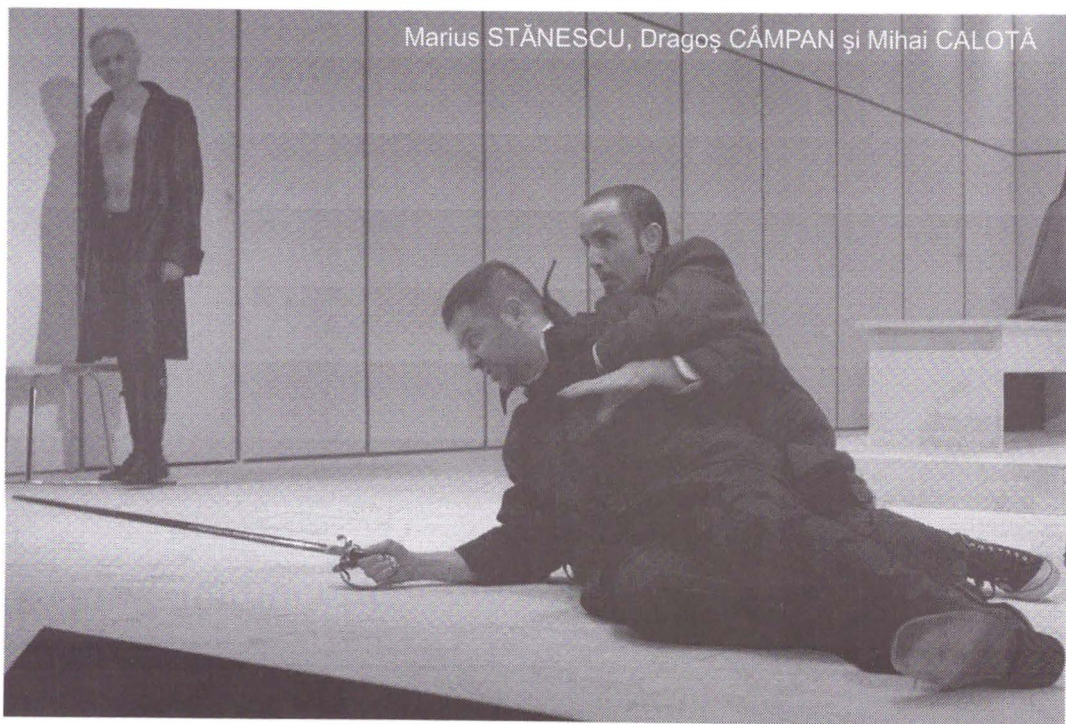

Marius STĂNESCU și Ada SIMIONICĂ

Marius STĂNESCU, Dragoș CĂMPAN și Mihai CALOTĂ

AZILUL DE NOAPTE

Aflată stilistic la intersecția naturalismului cu expresionismul, piesa, modernă ca scriitură, trasează câteva mizere destine individuale înăuntrul unui destin colectiv, istoricește muribund.

Azilul de noapte devine, și prin spectacolul de la Ploiești, un comentariu, deopotrivă sarcastic și patetic, la condiția omului de azi, trăitor într-o veșnică tranziție dinspre răul cunoscut spre un bine problematic. Spectacolul, gândit și prezentat în variantă *studio*, cu publicul pe scenă, construiește o atmosferă underground modernă, populată de personaje pe cât de pitorești, pe atât de patetice. Elogiul Omului din final nu e decât o crudă ironie, „Țara Dreptății“ e utopică, iar normalitatea rămâne viața de azil, ce poate fi îndulcită cu puțin mai mult alcool.

Această punere în scenă oferă imaginea reconfortantă a unei echipe actricești mature, sudate prin năzuința comună spre performanță și experimentate în relația directă și intimă cu spectatorul, care definește formula de *teatru studio*. Montarea teatrului ploieștean a fost invitată în secțiunea „Mari spectacole“ a Festivalului Național de Teatru, București, ediția 2007.

AZILUL DE NOAPTE de Maxim Gorki. Traducerea Izolda Virsta, adaptarea Victor Scoradeț & Cristi Juncu. Regia artistică și ilustrația muzicală: Cristi Juncu. Decoruri: Cosmin Ardeleanu. Costume: Raluca Botez. Cu: Constantin Cojocaru (*Luca*), Andi Vasluianu (*Vaska Pepel*), Ioan Coman (*Satin*), Gheorghe Ifrim / Ilie Gâlea (*Bubnov*), Dragoș Câmpan (*Baronul*), Mihai Calotă (*Actorul*), Tudor Smoleanu (*Kleșci*), Radu Gabriel / Alexandru Pandele (*Kostiliov*), Adrian Ancuța (*Medvedev*), Marian Despina (*Tătarul*), Nadiana Sălăgean / Roxana Ivanciu (*Nastia*), Oxana Moravec (*Vasilisa*), Ada Simionică (*Natașa*), Raluca Zamfirescu (*Ana*), Roxana Ivanciu / Cristina Moldoveanu (*Kvașnia*). Data premierei: 17.03.2007.

Mihai CALOTĂ, Dragoș CÂMPAN și Ioan COMAN

Dragoș CÂMPAN, Gheorghe IFRIM și Ada SIMIONICĂ

Mihai CALOTĂ și Constantin COJOCARU

Oxana MORAVEC și Adi VASLIANU

D-ALE CARNAVALULUI

D-ale carnavalului ca pretext pentru un spectacol este, poate, piesa lui Caragiale cea mai pură, din punct de vedere stilistic, pentru că omniprezența și determinarea politică din celelalte scrieri sunt estompate de studiul său aplicat asupra mecanismelor celor mai precise ale comediei de situație, de limbaj și de caracter.

„Măștile, la puterea a doua, «teatrul în teatru», fuga nebună a personajelor din *D-ale carnavalului* de propria lor condiție, prin împrumutul altui înveliș pentru nu știu ce profit sunt și ridicole, dar și emoționante, personajele sunt vii, nu sunt fantome ale trecutului, lumea mahalalei de ieri este mult superioară (în plan transcendențial) mahalalei împodobite de kitsch de astăzi.” (Lucian Sabados)

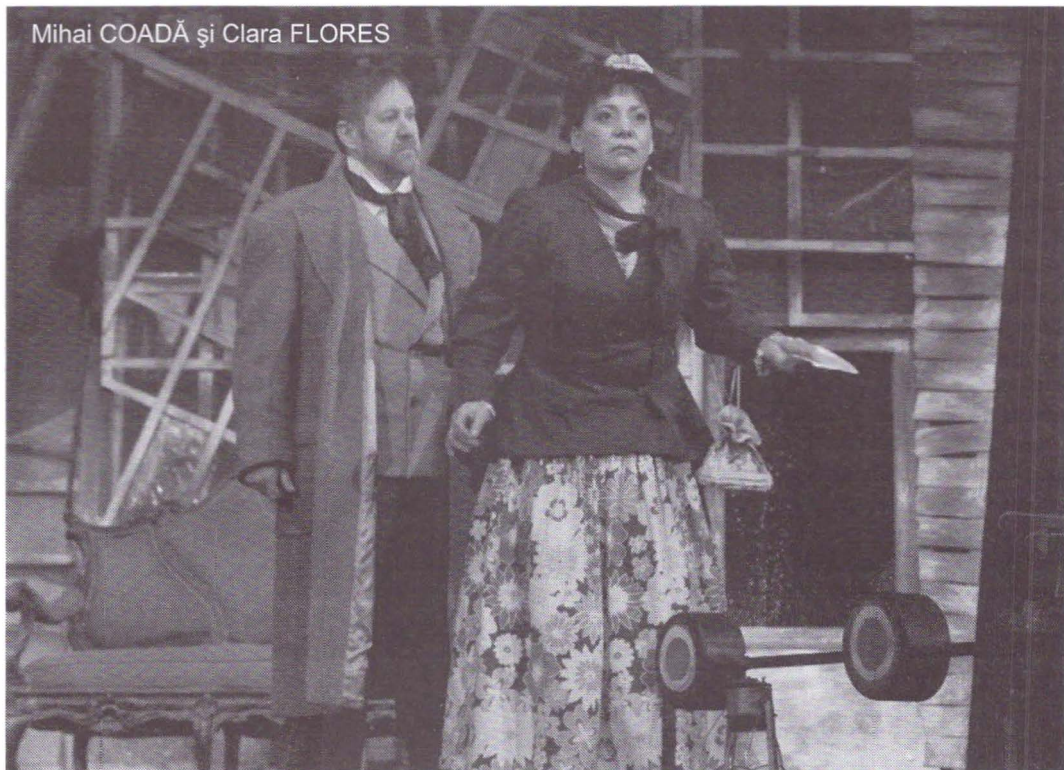
Spectacolul a fost dedicat memoriei lui Toma Caragiu, a minunatului spectacol omonim, realizat de Valeriu Moiescu în 1962 și aniversării a zece ani de la inaugurarea noii săli de spectacol a teatrului.

D-ALE CARNAVALULUI de Ion Luca Caragiale. Regia artistică: Lucian Sabados. Scenografia: Viorica Petrovici. Cu: Karl Baker (*Nae Girîmea*), Mihai Coadă (*Iancu Pampon*), George Liviu Frâncu (*Crăcănel*), Bogdan Farcaș (*Catindatul*), Ion Radu Burlan (*Iordache*), Adrian Ancuța (*Ipistatul*), Lorena Ciubotaru (*Didina Mazu*), Clara Flores / Izabela Iacupovici (*Mița Baston*), Ioana Perescu (*O Mască*), Cristian Popa (*Necunoscutul*), Nicolae Nicolaescu, Răzvan Băltărețu (*Sergenții*), Victor Stănescu (*Chelnerul*). Data premierei: 10 noiembrie 2007.

Ion Radu BURLAN și Bogdan FARCAȘ

Mihai COADĂ și Clara FLORES

Karl BAKER, Mihai COADĂ, Ion Radu BURLAN și George Liviu FRÂNCU

